

Thư Ngỏ

Ngày còn thơ, tôi là một cô bé rất tinh nghịch, luôn chơi những trò chơi của bọn con trai như bắn bi, đánh đáo hoặc leo trèo trên những cây ổi trĩu quả những buổi trưa hè. Tôi thường hát nghe ngao những câu ca dao, tục ngữ mẹ dạy. Tôi thuộc lòng câu "Uống nước nhớ nguồn" nhưng đâu hiểu về ý nghĩa của câu tục ngữ này là mấy?!

Lớn lên, tuổi thiếu niên sống trong phận nước nổi trôi, cơ cực... tôi chỉ nghe và mong có ngày gia đình được đoàn tụ ở Hoa Kỳ - nơi tôi biết là xứ sở thiên đường, xứ tự do giàu có! Ước mơ đến đất Mỹ càng nhanh càng tốt để được tiếp tục đi học, được có cuộc sống đỡ cực khổ...chứ nào có nghĩ gì xa xôi hơn. Rồi quê hương với nỗi buồn xa người thân, nhà cũ, bạn xưa nhưng chưa thấu hiểu thấm thía được nỗi buồn của sự chia cắt, để lại nơi quê nhà Ông bà tổ tiên, nơi "chôn nhau cắt rốn" của mình.

Sau khi lập gia đình, nuôi dạy con cái, nghe các con ê a gọi ba gọi má...rồi tình nguyện dạy tiếng Việt cho các em, tôi mới cảm nghiệm từ đáy lòng về niềm thương, nỗi nhớ khi nghĩ đến hai tiếng Quê Hương thân yêu trong ánh mắt nụ cười của các em sinh ra và lớn lên nơi hải ngoại ngong nghịu tập nói tiếng Việt.

Kỷ niệm 30 năm thành lập trường Việt ngữ, tôi có dịp đồng hành cùng các bác, các cô chú trong cộng đoàn, những vị cựu Hiệu Trưởng và các thầy cô giáo Việt ngữ để ôn lại lịch sử hình thành, gây dựng và phát triển của trường. 30 năm qua, thầy cô đã cùng nhau hết lòng quyết tâm gìn giữ tiếng Việt và Văn Hoá Việt nơi hải ngoại. Kiên nhẫn dạy dỗ các em không những biết nói, đọc và viết tiếng Việt; mà điều quan trọng hơn cả là dạy các em giữ được truyền thống tốt đẹp của dân tộc như biết kính trên nhường dưới, biết lễ phép chào hỏi, lấy câu tục ngữ "Tiên học lễ, hậu học văn" làm bài học đầu tiên.

Không những thế, thầy cô còn dạy cho các em biết về lịch sử của dân tộc, tình yêu quê hương, giống nòi trong lớp học hay qua những màn văn nghệ trong những dịp Tết Nguyên Đán hay tiệc của Cộng đoàn. Dạy cho các em biết tự hào mình là người Việt Nam và biết ý thức được việc giúp đỡ những người kém may mắn hơn mình.

Kính thưa quý cha, quý sơ, thầy Phó Tế, quý thầy cô Việt ngữ, quý phụ huynh và toàn thể quý vị, 30 năm qua trường Việt ngữ Saddleback đã được hình thành trên một nền tảng vững chắc đầy yêu thương, đoàn kết và chân tình, chia sẻ và cảm thông...đó là những viên đá hoa cương "lót đường" thật chắc chắn hoà quyện với những giọt mồ hôi lấp lánh dưới ánh mặt trời, tô điểm và trao gửi cho đời những học sinh xuất sắc và hiếu nghĩa. Những thầy cô đi trước đã đóng góp công sức, sự hy sinh, tài năng, sự nhiệt thành và lòng quảng đại để nối kết, đồng hành và truyền đạt tiếng Việt, Văn hoá Việt; cùng nhau quyết tâm dạy dỗ các em ngày một trưởng thành trong tinh thần của người Việt Nam, biết yêu quý tiếng Việt và biết giữ gìn bản sắc dân tộc Việt; kết hợp với những tinh hoa tốt đẹp của văn hoá Tây phương, giúp các em trở thành những công dân tốt giúp ích cho xã hội.

Nhân dịp kỷ niệm 30 năm thành lập trường Việt ngữ, chúng con xin thay mặt quý thầy cô của trường gửi lời cảm ơn chân thành đến với quý Cha, quý Sơ, Thầy Phó Tế, Ông Chủ Tịch, quý vị trong Hội Đồng Mục Vụ, quý Thầy Cô, quý Phụ Huynh đã đồng hành với chúng con trong suốt 30 năm qua.

Đặc biệt chúng con xin được tỏ lòng biết ơn sâu xa đến quý cha chánh xứ và giáo xứ Saint Nicholas đã mở rộng vòng tay chào đón và "cưu mang" người Việt tị nạn cộng sản chúng con trong suốt hơn 30 năm qua, đã tạo mọi điều kiện thuận lợi cũng như cho phép chúng con sử dụng phòng ốc trong các sinh hoạt của trường Việt ngữ.

Con cũng xin thay mặt quý thầy cô giáo, quý phụ huynh và các em học sinh tỏ lòng TRI ÂN sâu xa đến tất cả quý vị đã và đang tích cực đóng góp cho trường bằng nhiều cách. Với sự giúp đỡ và đồng hành của quý vị, chúng con vững tin quý thầy cô trường Việt ngữ Saddleback sẽ tiếp tục công việc giảng dạy và bảo tồn tiếng Việt, văn hóa Việt cho nhiều thế hệ sau nơi hải ngoại.

TM thầy cô giáo
Trường Việt Ngữ Saddleback

Đặng Mỹ Hạnh

Đặng Mỹ Hạnh

